

การพัฒนาความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก โดยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

อินทอร ประจิตร์, วท.ม.*, ชลพร กองคำ, พร.ค.*, กาญจนา สุทธิเนียม, พร.ค.*

*คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ : 1) เพื่อศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมต่อความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก และ 2) เพื่อศึกษาผลของความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบปกติของโรงเรียน

วัสดุและวิธีการ : การวิจัยเป็นกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น ผู้ปกครองโรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่ง โดยเป็นผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์และขึ้นทะเบียนผู้พิการโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 14 คน และสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 7 คน โดยกำหนดให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการปรึกษากลุ่มและกลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามระบบปกติของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แบบวัดความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก และ 2) การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ในการพัฒนาความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที โดยวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ Wilcoxon signed rank test และ Mann-Whitney U test

ผล : 1) ความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม หลังการทดลองเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีความสามารถในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้นกว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป : การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมสามารถพัฒนาความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกได้

คำสำคัญ : การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม, ความสามารถในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก, ผู้ปกครองเด็กออทิสติก

THE DEVELOPING COMPETENCY OF PARENTS IN BEHAVIOR MODIFICATION OF AUTISM CHILDREN BY GROUPS COUNSELING BEHAVIOR THEORY

Inthumon Prachit, M.Sc.*, Chonlaporn Kongkham, Ph.D.*, Kanchana Suttineam, Ph.D.*

**Faculty of Education, Bansomdejchaopraya Rajabhat University*

Abstract

Objectives: 1) To study the results of group counseling according to behaviorist theory on the ability of parents to adjust the behavior of children with autism. 2) To study the effect of parents' ability to adjust the behavior of autistic children during the experimental group received group counseling based on behaviorist theory with the control group receiving care according to the normal school system.

Material and Methods: The research is quasi-experimental. The sample group were parents of autistic children who had been diagnosed by a doctor and were registered as disabled. They selected purposive sampling 14 people and simply randomly divided them into 2 groups of 7 people each, designated as the experimental group and control group. The experimental group received group counseling and the control group received care according to the normal school system. The tools used include: 1) a measure of parents' ability to adjust the behavior of autistic children and 2) Group counseling based on behaviorist theory to develop the ability of parents to adjust the behavior of autistic children, 10 times, 2 times a week, 1.30 hours each time, with data analysis of mean, standard deviation and Wilcoxon signed rank test and Mann-Whitney U test.

Results: The results revealed that 1) the parents' competency in behavioral modification of autistic children, the experimental group which received group counseling based on behaviorism was significantly higher than the pretest (p -value < 0.05) and 2) the parents' competency in behavioral modification of autistic children, the experimental group which received group counseling based on behaviorism was significantly higher than the parents of autistic children who were in the controlled group (p -value < 0.05).

Conclusion: Group counseling based on behaviorism can develop parents' competency in behavioral modification of autistic children.

Key words: group counseling based on behaviorism, competency in behavioral modification of autistic children, parents of autistic children

บทนำ

ช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมา พบเด็กออทิสติกเพิ่มสูงขึ้นมาก จากการสำรวจกลุ่มอาการออทิสติกของประเทศสหรัฐอเมริกาในปี พ.ศ. 2553 พบความชุก 1: 88 ขณะที่การสำรวจของไทย อายุ 0 - 5 ปี โดยคาดว่าปัจจุบัน ในปี พ.ศ. 2564 มีออทิสติก 300,000 คน จากสถิติกระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2559 พบว่ามีนักเรียนและนักศึกษาที่เป็นออทิสติก ดังนี้ โรงเรียนสังกัด สพฐ. 7,133 คน กสณ. 203 คน สกอ. 211 คน สช.61 คน และ สอศ.19 คนรวมทั้งสิ้น 7,627 คน¹ เด็กออทิสติกส่วนใหญ่มีความบกพร่องด้านพัฒนาการทางสังคม ใช้คำพูดในการสื่อสารบอกความต้องการตนเองไม่ได้ ทำให้ผู้อื่นไม่เข้าใจเกิดปัญหาว่าเด็กออทิสติกพูดสื่อสารหรือต้องการอะไร และทำให้คนอื่นมักจะเกิดการเข้าใจผิดในสิ่งที่เด็กออทิสติกนั้นได้สื่อสารออกมา²

ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่สำคัญที่คอยสนับสนุนและวางแผนการเจริญเติบโต หลายครั้งที่ผู้ปกครองเด็กออทิสติกถูกบุคคลภายในสังคมมองและแสดงท่าทางหรือคำพูดถึงการไม่ยอมรับการแสดงความรังเกียจ จึงทำให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกที่ไม่ดี จากเหตุผลที่เกิดขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อผู้ปกครองในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านจิตใจที่ทำให้ผู้ปกครองนั้นไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เกิดความรู้สึกท้อแท้ไม่มีจิตใจที่อยากจะฝึกปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ความสามารถในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกของผู้ปกครองลดน้อยลงจากเดิม³ ผู้ปกครองบางคนมีความสามารถในการดูแลเด็กออทิสติกอย่างจำกัด

และขาดความรู้ ขาดทักษะการจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติก หากผู้ปกครองได้รับความรู้ความเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กออทิสติก ที่ถูกต้องและเหมาะสม ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาดัง ๆ ได้ ดังนี้ 1) ด้านการนำความรู้ไปใช้ในปรับพฤติกรรม 2) ด้านทัศนคติที่ดีต่อการปรับพฤติกรรม 3) ด้านการสร้างแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม 4) ด้านทักษะในการปรับพฤติกรรม⁴ หากผู้ปกครองมีความพร้อมในการดูแลก็จะส่งผลให้เด็กออทิสติกมีพัฒนาการที่ดีและสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในทางตรงกันข้ามหากผู้ปกครองไม่มีความพร้อมในการดูแล ก็จะส่งผลให้เด็กออทิสติกมีพัฒนาการที่ล่าช้า⁵

จากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้ปกครองในโรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่ง พบว่าเด็กออทิสติกมีลักษณะพฤติกรรมชน ไม่อยู่นิ่ง บางครั้งกรีดร้องโวยวาย และทำร้ายร่างกายตัวเอง นอกจากนี้ผู้ปกครองยังขาดความรู้และทักษะการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติก ผู้วิจัยสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ปกครองเด็กออทิสติก สรุปได้ดังนี้ 1) ผู้ปกครองขาดความรู้เกี่ยวกับการดูแล 2) ผู้ปกครองมีความรู้สึกเครียดและวิตกกังวลต่อพฤติกรรมของเด็กออทิสติก ทำให้ผู้ปกครองควบคุมและดูแลลูกไม่ได้ จึงไม่พาลูกออกไปสู่สังคมนอกบ้าน เพราะเกรงจะเกิดอันตรายและเป็นปัญหากับผู้อื่นที่ไม่เข้าใจพฤติกรรมของเด็กออทิสติก

จากการทบทวนแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถของผู้ปกครองในปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกมีหลายแนวคิด ซึ่งแนวคิดการปรึกษา

ตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยมีจุดเด่นเพื่อมุ่งหมายส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีความตระหนักรู้ มีพฤติกรรมที่สม่ำเสมอ สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการดูแลเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการนำแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาความสามารถของผู้ปกครองในเรื่องการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาการพัฒนาความสามารถของตนเองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างมีประสิทธิภาพ⁶

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูสอนการศึกษาพิเศษ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถของผู้ปกครองเพื่อปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกโดยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ให้ผู้ปกครองสามารถปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสม ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญส่งผลให้เด็กออทิสติกมีพฤติกรรมที่เหมาะสม และพร้อมในการเรียนรู้กิจกรรมในหลักสูตรของการศึกษาพิเศษ⁷

วัสดุและวิธีการ

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ทดสอบก่อนและหลัง (Two group pretest-posttest design) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์เป็นออทิสติก และได้รับการขึ้นทะเบียนผู้พิการ จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 14 คน สัมภาษณ์เชิงลึกลงนามเข้าร่วมการวิจัยและสุ่มอย่างง่าย

(Simple random sampling) เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 7 คน โดยกลุ่มทดลองได้เข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม และกลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามระบบปกติของโรงเรียน

เกณฑ์การคัดเข้ากลุ่มตัวอย่าง

1. เป็นผู้ปกครองที่ดูแลเด็กออทิสติก โรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่งโดยตรงมากกว่า 6 เดือน ที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์เป็นออทิสติก ได้รับการขึ้นทะเบียนจากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

2. ยินดีและสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดเวลาการปรึกษา

เกณฑ์การคัดออกกลุ่มตัวอย่าง

ไม่สามารถเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดเวลาการปรึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมในการพัฒนาความสามารถของผู้ปกครอง ผู้วิจัยสร้างจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67 - 1 และนำไปทดลองใช้กับผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน เพื่อตรวจสอบปัญหาอุปสรรคแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นผู้วิจัยนำการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มทดลอง ขั้นตอนการปรึกษากลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์ใช้แนวคิดและเทคนิคในการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ซึ่งมีขั้นตอนการ

ปรึกษากลุ่ม 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเริ่มต้นการปรึกษา
ขั้นดำเนินการปรึกษา และขั้นยุติการปรึกษา
จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง
30 นาที รายละเอียดดังนี้

ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศเพื่อสร้างสัมพันธภาพ
ที่ตระหว่างผู้วิจัยกับผู้ปกครองเด็กออทิสติก ซึ่งแจ้ง
วัตถุประสงค์และความสำคัญของการเข้ารับการ
ปรึกษากลุ่มรวมทั้งให้ผู้ปกครองทำความเข้าใจและ
ทราบข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับกติกา การปฏิบัติตน
ในการเข้าร่วมกลุ่ม ซึ่งแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับตาราง
วันเวลาจำนวนครั้งระยะเวลาสถานที่และวิธีการ
ปรึกษากลุ่ม

ครั้งที่ 2 และ 3 ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการ
การปรับพฤติกรรม เพื่อให้ผู้ปกครองได้สำรวจ
ความรู้ ความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับการปรับ
พฤติกรรมเด็กออทิสติก และให้ผู้ปกครองสามารถ
พัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ
ปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้น

ครั้งที่ 4 และ 5 ด้านการมีทัศนคติที่ดีต่อ
การปรับพฤติกรรม เพื่อให้ผู้ปกครองได้ประเมิน
ตนเองโดยภาพรวมในด้านความสามารถ ความ
สำคัญการเห็นคุณค่าของตนเองและ ให้ผู้ปกครอง
เข้าใจถึงการมองโลกในแง่ดีได้รับฟังและแลกเปลี่ยน
เสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ครั้งที่ 6 และ 7 ด้านการสร้างแรงจูงใจใน
การปรับพฤติกรรม เพื่อให้ผู้ปกครองบอกวิธีการ
พัฒนาความสามารถที่ตนเองมีอยู่ และทำให้
ผู้ปกครองมีกำลังใจในการพัฒนาความสามารถของ
ตนเอง

ครั้งที่ 8 และ 9 ด้านการมีทักษะในการ
ปรับพฤติกรรม เพื่อให้ผู้ปกครองมีทักษะในการ
ปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่ไม่พึงประสงค์ และ
ให้ผู้ปกครองได้รับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับจาก
การมีทักษะการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ครั้งที่ 10 ยุติการให้การศึกษา เพื่อสรุป
การเข้าร่วมกลุ่มและทำแบบประเมินหลังจากเข้า
ร่วมการปรึกษา เพื่อให้ผู้ปกครองได้สำรวจตนเอง

2. แบบวัดความสามารถของผู้ปกครอง
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ
ส่วนที่ 2 ประกอบด้วยข้อถามคำถาม จำนวน 39 ข้อ
แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการ
การปรับพฤติกรรม จำนวน 10 ข้อ 2) ด้านการมี
ทัศนคติที่ดีต่อการปรับพฤติกรรม จำนวน 9 ข้อ 3)
ด้านการสร้างแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม
จำนวน 10 ข้อ 4) ด้านการใช้ทักษะในการปรับ
พฤติกรรม จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวก
ทั้ง 39 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating scales) ตามแบบของ Likert มี
5 ระดับ คือ ระดับ 1 หมายถึง ความสามารถในการ
ปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกน้อยที่สุด ระดับ 2
หมายถึง ความสามารถในการปรับพฤติกรรมเด็ก
ออทิสติกน้อย ระดับ 3 หมายถึง ความสามารถในการ
ปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกปานกลาง ระดับ 4
หมายถึง ความสามารถในการปรับพฤติกรรมเด็ก
ออทิสติกมาก ระดับ 5 หมายถึง ความสามารถในการ
ปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกมากที่สุด โดย
เลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก และมีเกณฑ์ในการให้
คะแนนคือข้อความที่แสดงถึงความสามารถของ

ผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก โดยนำแบบวัดความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 และนำไปทดลองใช้กับผู้ปกครองที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.96

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก กลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบของโรงเรียน ก่อนและหลังการทดลอง เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยทำการทดสอบการกระจายตัวของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการทดสอบค่า Skewness และการทดสอบค่า Kurtosis พบว่ามีค่ามากกว่า 2 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบไม่ปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้สถิตินอนพารามิเตอร์ (nonparametric statistics) ในการทดสอบ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มและกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามระบบของโรงเรียนก่อนและหลังการทดลอง

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา หมายเลข BSRU-REC 661109 วันที่รับรอง 20

พฤศจิกายน 2566 โดยผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ รายละเอียดขั้นตอนของการวิจัย ประโยชน์ที่ผู้เข้าร่วมวิจัยจะได้รับ สอบถามความสมัครใจและลงนามยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ข้อมูลเก็บเป็นความลับและนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถปฏิเสธและออกจากการวิจัยได้โดยไม่มีผลใด ๆ

ผล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มทดลอง จำนวน 7 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 85.7 และเพศชาย ร้อยละ 14.3 มีช่วงอายุ 30 - 40 ปี ร้อยละ 57.1 อายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 28.6 และมากกว่า 50 ปี ร้อยละ 14.3 หรือร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่มีอาชีพแม่บ้าน ร้อยละ 14.3 ค้าขาย ร้อยละ 14.3 ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 28.6 พนักงานเอกชน ร้อยละ 28.6 และข้าราชการ ร้อยละ 14.3

เช่นเดียวกับกลุ่มควบคุมที่ใกล้เคียงกัน จำนวน 7 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.4 และเพศชาย ร้อยละ 28.6 มีช่วงอายุ 30 - 40 ปี ร้อยละ 14.3 อายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 57.1 และมากกว่า 50 ปี ร้อยละ 28.6 หรือร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่มีอาชีพแม่บ้าน ร้อยละ 28.6 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 42.9 และอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 14.3 ดังแสดงในตารางที่ 1

การเปรียบเทียบความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการปรึกษากลุ่มตาม

ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองก่อน (mean = 3.4, S.D. = 0.26) และหลัง (mean = 4.6, S.D. = 0.15) ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ความสามารถโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($Z = -2.37$) เมื่อแยกรายด้าน พบว่า ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการปรับพฤติกรรมก่อนและหลังการทดลอง (mean = 3.1,

S.D. = 0.45; mean = 4.4, S.D. = 0.43) ด้านการมีทัศนคติที่ดีต่อการปรับพฤติกรรม (mean = 3.7, S.D. = 0.87; mean = 4.7, S.D. = 0.17) ด้านการสร้างแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม (mean = 3.5, S.D. = 0.25; mean = 4.6, S.D. = 0.18) และด้านการใช้ทักษะในการปรับพฤติกรรม (mean = 3.3, S.D. = 0.40; mean = 4.5, S.D. = 0.11) แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n = 14)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 7)		กลุ่มควบคุม (n = 7)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	1	14.3	2	28.6
หญิง	6	85.7	5	71.4
อายุ				
30 - 40 ปี	4	57.1	1	14.3
41 - 50 ปี	2	28.6	4	57.1
มากกว่า 50 ปี	1	14.3	2	28.6
อาชีพ				
แม่บ้าน	1	14.3	2	28.6
ค้าขาย	1	14.3	3	42.9
ธุรกิจส่วนตัว	2	28.6	1	14.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	0.0	1	14.3
พนักงานบริษัทเอกชน	2	28.6	0	0.0
ข้าราชการ	1	14.3	0	0.0

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก กลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองโดยรวมและรายด้าน

ความสามารถของผู้ปกครอง	การทดลอง	mean	S.D.	Z	p-value
1. ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการปรับพฤติกรรม	ก่อนการทดลอง	3.1	0.45	-2.38	0.017*
	หลังการทดลอง	4.4	0.43		
2. ด้านการมีทัศนคติที่ดีต่อการปรับพฤติกรรม	ก่อนการทดลอง	3.7	0.87	-2.38	0.017*
	หลังการทดลอง	4.7	0.17		
3. ด้านการสร้างแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม	ก่อนการทดลอง	3.5	0.25	-2.41	0.016*
	หลังการทดลอง	4.6	0.18		
4. ด้านการใช้ทักษะในการปรับพฤติกรรม	ก่อนการทดลอง	3.3	0.40	-2.38	0.017*
	หลังการทดลอง	4.5	0.11		
ความสามารถโดยรวม	ก่อนการทดลอง	3.4	0.26	-2.37	0.018*

*p-value < 0.05, Wilcoxon signed rank test

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก หลังการทดลองของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมโดยรวม

ความสามารถของผู้ปกครอง	การทดลอง	mean	S.D.	U	p-value
1. ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการปรับพฤติกรรม	กลุ่มทดลอง	4.4	0.43	4.00	< 0.001*
	กลุ่มควบคุม	3.0	0.32		
2. ด้านการมีทัศนคติที่ดีต่อการปรับพฤติกรรม	กลุ่มทดลอง	4.7	0.17	7.00	0.020*
	กลุ่มควบคุม	3.5	0.43		
3. ด้านการสร้างแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม	กลุ่มทดลอง	4.6	0.18	2.50	< 0.001*
	กลุ่มควบคุม	3.6	0.39		
4. ด้านการใช้ทักษะในการปรับพฤติกรรม	กลุ่มทดลอง	4.5	0.11	6.50	0.010*
	กลุ่มควบคุม	3.4	0.56		
ความสามารถโดยรวม	กลุ่มทดลอง	4.6	0.15	5.00	0.010*
	กลุ่มควบคุม	3.4	0.33		

*p-value < 0.05, Maun-Whitney U-test

**การเปรียบเทียบความสามารถของ
ผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก
ภายหลังได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎี
พฤติกรรมนิยม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบปกติของ
โรงเรียน**

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความ
สามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็ก
ออทิสติกหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 (mean = 4.6, S.D. = 0.15,
p-value = 0.010) เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้าน
การนำความรู้ไปใช้ในการปรับพฤติกรรมและด้าน
การสร้างแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (mean =
4.4, S.D. = 0.43, p-value < 0.001; mean = 4.6, S.D.
= 0.18, p-value < 0.001) ตามลำดับ ด้านการใช้
ทักษะในการปรับพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (mean = 4.5, S.D.
= 0.11, p-value = 0.010) และด้านการมีทัศนคติที่ดี
ต่อการปรับพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 (mean = 4.7, S.D. = 0.17, p-
value = 0.020) ดังแสดงในตารางที่ 3

อภิปราย

การพัฒนาความสามารถของผู้ปกครอง
ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก โดยการ
ปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ผู้วิจัยได้
อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการ

วิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้ปกครองเด็กออทิสติก
กลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎี
พฤติกรรมนิยมมีความสามารถในการปรับ
พฤติกรรมเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้น ผลการศึกษา
ความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรม
เด็กออทิสติกกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม
ตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ก่อนและหลังการทดลอง
โดยรวมเพิ่มขึ้นกว่าก่อนได้รับการปรึกษากลุ่ม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตาม
สมมติฐานข้อ 1 ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการปรึกษา
กลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มุ่งเน้นในส่วนของ
การพัฒนาด้วยตนเองในการปรับพฤติกรรมเด็ก
ออทิสติกโดยผู้ปกครองเด็กออทิสติกพยายาม
ค้นหาศักยภาพและจุดเด่นที่มีอยู่ในตนเอง
ตลอดจนความพยายามที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
ที่ไม่พึงปรารถนาของตนเอง ซึ่งมีผลดีต่อเด็ก
ออทิสติกที่รับรู้ได้สิ่งที่ผู้ปกครองควรตระหนัก
หรือคำนึงถึงว่าการพัฒนาศักยภาพของเด็กออทิสติก
ต้องใช้ระยะเวลาและความอดทนเป็นอย่างมาก
และผู้วิจัยพบว่าผู้ปกครองไม่มีความรู้เรื่องโรค
อาการ อารมณ์หรือพฤติกรรมของเด็กออทิสติก
จึงทำให้ผู้ปกครองปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกได้
ไม่ต่อเนื่องและระยะเวลาไม่เพียงพอทำให้การ
เรียนรู้ในการแสดงออกของเด็กออทิสติกยังเรียนรู้
ได้ไม่สมบูรณ์ ดังนั้นการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎี
พฤติกรรมนิยม จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้
ผู้ปกครองมีความตระหนักในพฤติกรรมที่แสดง
หรือปฏิบัติของตนเองต่อเด็กออทิสติกเกี่ยวกับ

ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาทั้งต่อตนเอง และเด็กออทิสติกโดยพัฒนาความสามารถของผู้ปกครองให้มีความรู้และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้ มีทัศนคติที่ดี มีการสร้างแรงจูงใจ เกิดการให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น แลกเปลี่ยนมุมมอง และประสบการณ์ในการดูแลเด็กออทิสติกของตนภายในกลุ่ม และนำมาปรับปรุงตนเองจนมีความรู้สึกมั่นใจในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยที่ทำการศึกษาคผลของโปรแกรมการ ปรึกษาแบบกลุ่มต่อความสามารถในการปรับตัวของผู้ปกครองเด็กสมาธิสั้นพบว่าโปรแกรมการปรึกษากับระยะเวลาการทดลองส่งผลร่วมกันต่อคะแนนความสามารถในการปรับตัว นอกจากนี้ยังพบว่าระยะเวลาการทดลองที่แตกต่างกัน มีผลต่อคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปรับตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05⁸

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการปรับพฤติกรรม หลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกได้เข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม ได้รับความรู้ขณะเข้ากลุ่มและเห็นถึงรูปแบบวิธีการนำไปประยุกต์ใช้ของแต่ละครอบครัวมาร่วมแลกเปลี่ยนกันในกลุ่ม ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการนำไปทดลองใช้กับเด็กออทิสติกของตน ส่งผลให้รับรู้ถึงความสามารถของตนเอง และเป็นการปรึกษาที่มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ก่อให้เกิดการรับรู้ร่วมกันในการแก้ปัญหาที่เหมือนกัน

มีการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีความมั่นใจ เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง เกิดความรู้ใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้จัดการอบรมผู้ปกครองหรือการให้ความรู้ในการดูแลเด็กออทิสติก ความรู้ถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในความสำเร็จของการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก เพื่อลดความเครียดของผู้ปกครองเด็กออทิสติกและเพิ่มขีดความสามารถในการดูแลเด็กออทิสติกได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁹ 2) ด้านการมีทัศนคติที่ดีต่อการปรับพฤติกรรม หลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ผู้ปกครองเด็กออทิสติกได้ประเมินตนเองโดยภาพรวมในด้านความสามารถ ความสำคัญและคุณค่าของตนเอง ทำให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและเกิดความรู้สึกยอมรับนับถือตนเองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก โดยพบว่าสมาชิกกลุ่มมีความคิดความรู้สึกเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความเข้าใจเด็กออทิสติกและบทบาทหน้าที่ของตนเองในการเป็นผู้ปกครองและยอมรับพร้อมที่จะเผชิญสิ่งที่จะเกิดขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดมนุษยนิยมที่ให้ความสำคัญต่อบุคคลในฐานะที่เป็นมนุษย์ที่มีอิสระ มีคุณค่า มีศักดิ์ศรี และมีศักยภาพเกิดการพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง เกิดความรู้สึกมั่นใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางบวก เช่นเดียวกับด้านการมีทัศนคติที่ดีต่อการปรับพฤติกรรม หลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นการแสดงออกทางความคิดเห็น ความรู้สึกและความเชื่อของผู้ปกครองที่มี

ต่อเด็กออทิสติกในทางยอมรับและพร้อมที่จะปฏิบัติกับเด็กออทิสติกในเชิงบวก¹⁰ สอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาความเครียดและความคิดของผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีผลต่อความเข้าใจในการดูแลกับปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติก โดยเกิดการยอมรับความสามารถของพฤติกรรมเด็กออทิสติก และเชื่อว่าเด็กออทิสติกสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้โดยไม่เป็นภาระ¹¹ 3) ด้านการสร้างแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม ผู้ปกครองเด็กออทิสติกได้แสดงออกถึงการสร้างพลังบวกที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยผู้ปกครองบอกวิธีการพัฒนาความสามารถที่ตนเองมีอยู่ พบว่าหลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ผู้ปกครองมีกำลังใจในการพัฒนาความสามารถของตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมกับการปรับพฤติกรรมกับเด็กออทิสติก โดยผู้ปกครองไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์ใด ๆ ในขณะที่เด็กออทิสติกทำกิจกรรมการเรียนรู้กับครูผู้สอน

จากการสนทนากลุ่มผู้ปกครองให้สัมภาษณ์ว่าเกิดความรู้สึกท้อแท้ และหมดกำลังใจในบางครั้งปัญหาที่ตามมาคือเด็กออทิสติกมักถูกละเลยและถูกทอดทิ้ง จนกลายเป็นเด็กที่ไม่มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาได้ ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ และเป็นภาระในการดูแลของผู้ปกครอง¹² 4) ด้านการใช้ทักษะในการปรับพฤติกรรมเป็นการแสดงออกที่ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วรวดเร็วตรง

กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติก เพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง กริรร้องโวยวายและทำร้ายร่างกายตนเอง หลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ผู้ปกครองได้รับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการมีทักษะการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ทำให้ผู้ปกครองสามารถนำทักษะที่ฝึกไปปรับใช้กับเด็กออทิสติกได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับที่ได้ศึกษาทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้ปกครองคือการจัดอบรม ผู้ปกครองให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กออทิสติกในด้านทักษะทางสังคม การสื่อสารและลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยวิธีการฝึกรอบรอบ การสอนการสาธิต และการฝึกทักษะจากผู้เชี่ยวชาญ¹³

สมมติฐานที่ 2 ผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีความสามารถในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้นกว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุม ผลการศึกษาผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีความสามารถในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้นกว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการศึกษาด้านพฤติกรรมสามารถช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้โดยทำการวางแผนอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง ประกอบไปด้วยการช่วยให้ผู้รับการศึกษามองเห็นปัญหาและเห็นพ้องในพฤติกรรมที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ดังเป้าหมาย

ที่สามารถวัดความก้าวหน้าได้ โดยจัดกลวิธีที่เหมาะสมในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้รับการปรึกษาและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการ เมื่อพบว่ากลวิธีที่เลือกใช้นั้นไร้ผล สอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาการเสริมสร้างพฤติกรรมกรอบเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีบุตรวัยรุ่นด้วยการปรึกษารอบครัวเชิงบูรณาการ พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรึกษารอบครัวเชิงบูรณาการทฤษฎีและเทคนิคโดยมีทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมกรอบเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีบุตรวัยรุ่น มีคะแนนพฤติกรรมกรอบเลี้ยงดูของพ่อแม่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05¹⁴

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการปรับพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองเด็กออทิสติกอาจเกิดการเรียนรู้ใหม่ในการปรับพฤติกรรม มีความเข้าใจของพฤติกรรมของเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการสื่อสารของเด็กออทิสติก เมื่อเด็กออทิสติกสื่อสารบอกถึงความต้องการได้ดีทำให้ปัญหาพฤติกรรมลดน้อยลง ผู้ปกครองเด็กออทิสติกจึงเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ยอมรับข้อดีและข้อบกพร่องของตนเองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก¹⁵ 2) ด้านการมีทัศนคติที่ดีต่อการปรับพฤติกรรม ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีความรู้สึกทางบวกเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต

ของตนเองและสามารถยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำของตนเองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษากลุ่มตัวอย่างบุคคลรู้จักและยอมรับตนเองเพิ่มขึ้นและมีพัฒนาการด้านสังคมเพิ่มขึ้น เกิดความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงและความเข้าใจความเป็นมนุษย์มาก¹⁶ 3) ด้านการสร้างแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม จากการสังเกตขณะดำเนินการในกระบวนการกลุ่มพบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวก มีการให้กำลังใจและเสริมแรงซึ่งกันและกัน ยอมรับทุกสถานการณ์ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคได้ จึงทำให้ผู้ปกครองมีกำลังใจในการพัฒนาตนเองมากขึ้น มีความพยายามและอดทนในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่แสดงต่อเด็กออทิสติก สอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาผู้ปกครองเด็กออทิสติกโดยเฉพาะผู้ที่เป็นพ่อแม่สามารถทำทุกอย่างได้เพื่อลูกของตนเอง เพราะผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีความหวังที่อยากให้ลูกของตนสามารถดูแลช่วยเหลือตนเองได้ การสร้างแรงจูงใจของผู้ปกครองเด็กออทิสติกก็เป็นพลังและกำลังใจในการดูแลเด็กออทิสติกให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับ¹⁷ 4) ด้านการใช้ทักษะในการปรับพฤติกรรม ผู้ปกครองได้ร่วมทดลองฝึกทักษะการควบคุมอารมณ์ตนเองจากการปรึกษากลุ่ม แสดงบทบาทสมมติให้เด็กออทิสติกรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยนำกิจกรรมการควบคุมอารมณ์ตนเองไปฝึกกับเด็กออทิสติกเพื่อลดการตอบสนองและช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กออทิสติก สอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษา การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กออทิสติกที่สถาบันสุขภาพจิตเด็ก

และวัยรุ่นราชนครินทร์ พบว่า ผู้ปกครองสถาบัน
สุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ช่วยให้เด็ก
ออทิสติกเติบโตและเรียนรู้ผ่านโครงการพิเศษ
ประกอบด้วยกิจกรรมที่ช่วยให้เด็ก ๆ มีพัฒนาการ
หลังจากเข้าร่วมโครงการเด็กออทิสติกมีพัฒนาการ
ที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับเมื่อก่อนพ่อแม่มี
บทบาทสำคัญในการช่วยให้ลูกพัฒนา และเด็ก ๆ มี
ความก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ในระดับสูง¹⁸

สรุป

การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมต่อการพัฒนาความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นทั้งด้านการนำความรู้ไปใช้ในการปรับพฤติกรรม ด้านการมีทัศนคติที่ดีต่อการปรับพฤติกรรม ด้านการสร้างแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม และด้านการใช้ทักษะในการปรับพฤติกรรม เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการดูแลตามระบบปกติของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างได้
2. ผู้ที่จะนำการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม นี้ไปใช้ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความ

เข้าใจตลอดจนมีทักษะการปรึกษากลุ่มเป็นอย่างดีและก่อนนำไปใช้ควรมีการทดลองใช้ และปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้ปกครองเด็กออทิสติกของแต่ละกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง

1. กระทรวงศึกษาธิการ. แผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ; 2561.
2. โสธิดา ศุภฐธรรม. ผลของโปรแกรมการพัฒนาทักษะทางสังคมโดยใช้เทคนิค Social Stories ร่วมกับภาพถ่ายสำหรับเด็กออทิสติก [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต]. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2554.
3. Kinnear SH, Link BG, Ballan MS, Fischbach RL. Understanding the experience of stigma for parents of children with autism spectrum disorder and the role stigma plays in families' lives. J Autism Dev Disord. 2016;46(1):942-53.
4. กุลยา ตันติผลาชีวะ. เด็กออทิสติก สอนไม่ยากหากเข้าใจ ศูนย์พัฒนาศักยภาพเด็ก (RICS). กรุงเทพฯ: สหมิตรพรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง; 2553.
5. สมัย ศิริทองถาวร, ลินินาฏ จิตต์ภักดี, จุฬารักษ์ สมใจ. ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับการเกิดออทิสซึมในเด็กที่มารับบริการ ณ สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ จังหวัด เชียงใหม่ [online]. Available from: <https://suicide.dmh.go.th/> [2023 Feb 11].
6. พสุ วุฒินันท์, นาฏนภกต์ โพธิ์ไพจิตร. แนวทางการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม. วารสารพุทธจิตวิทยา. 2564;6(1):1-10.
7. จารุวรรณ ก้านศรี. ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการลดความเครียดของผู้ปกครอง. วารสารทางวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ. 2550;1(1):1-9.

8. ธนัชชานรี สโรบล, โชคชัย โชคภักตร์ชัย, สุมิตรพร จอมจันทร์, สมพร สิทธิสงคราม, นิตยา บุญลือ. ผลของโปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่มต่อความสามารถในการปรับตัวของผู้ปกครองเด็กสมาธิสั้น. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ 2563; 5(12): 445-61.
9. Keen D, Couzens D, Musprall S, Rodger S. The effects of a parent-focused intervention for children with a recent diagnosis of autism spectrum disorder on parenting stress and competence. Res Autism Spectr Disord 2005; 4(2): 229-41.
10. Corey and Gerald. Theory and Practice of Counseling & Psychotherapy. 8th ed. CA: Belmont; 2009.
11. Hastings RP, Brown T. Behavioural knowledge, causal beliefs, and self- efficacy as predictors of special educators' emotional reactions to challenging behaviours. J Intellect Disabil Res 2002; 46: 144-50.
12. กัญญาณัฐ สิทธิยศ. การพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต]. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร; 2558.
13. Siller M, Sigman M. The behaviors of parents of children with autistic predict the subsequent development of their children's communication: J Autism Dev Disord 2002; 32: 77-89.
14. สุวัชรพร สวयरมณ, เพ็ญภา กุลนาคล, ประชา อินัง. การเสริมสร้างพฤติกรรมมารอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีบุตรวัยร่นด้วยการปรึกษาครอบครัวเชิงบูรณาการ. วารสารการวัดผลการศึกษาสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา 2566; 40(108): 40-50.
15. Mancil GR. Functional communication training: A review of the literature related to children with autism. Educ Train Dev Disabil 2006; 41(3): 213-24.
16. Caplan SW. The effect of group counseling in junior high school boys' concepts of themselves in school. J Couns Psychol 1957; 4(2), 124-8.
17. สุพัตรา จันทรสุวรรณ. พลังอำนาจของผู้ดูแลเด็กออทิสติก ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารศาสตร์พระราชาและการวิจัยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตในยุค 2563; 12: 3583-91.
18. อวิสร ทอเหม, ประพิมพ์ใจ เปี่ยมคุ้ม. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กออทิสติกที่สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์. วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ 2560; 6(2): 21-36.